

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. december 2011
Kontor: Lovafdelingen
Sagsbeh: Randi Graabek
Sagsnr.: 2011-0030-0418
Dok.: 273804

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 120 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. november 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 120 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Under henvisning til sagen om en hjemmehjælper, der blev afsløret i tyveri hos en ældre borger, ved hjælp af privat videoovervågning, bedes ministeren redegøre for de nuværende regler for privates videoovervågning i eget hjem, herunder når hjemmet er åbent for f.eks. kommunalt ansatte hjemmehjælpere.”

Svar:

1. Spørgsmålet ses at udspringe af en sag, der tidligere i år har været omtalt i medierne, og som angik en videooptagelse, der angiveligt viste et tyveri begået af en ansat i den kommunale hjemmepleje.

Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriet af principielle årsager ikke finder at burde udtale sig om den konkrete sag.

Mere generelt kan det oplyses, at fotografering/videooptagelse af personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, efter omstændighederne vil kunne udgøre en overtrædelse af straffelovens § 264 a.

Efter straffelovens § 264 a kan den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, således straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Det samme gælder den, der ved hjælp af kikkert eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer.

Anvendelsen af straffelovens § 264 a forudsætter, at fotograferingen er ”uberettiget”. Privates tv-overvågning i eget hjem vil som udgangspunkt ikke være uberettiget i straffelovens forstand, hvis den person, der tv-overvåges, har givet sit samtykke til tv-overvågningen. Det bemærkes i tilknytning hertil, at hvis den, der foretager tv-overvågningen, på tydelig måde har informeret den pågældende om tv-overvågningen, vil den overvågedes passivitet efter omstændighederne kunne anses som et stiltiende samtykke.

Om en given fotografering/videooptagelse i øvrigt er ”uberettiget”, afhænger af en konkret vurdering af de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde.

2. Det følger af tv-overvågningslovens § 1, stk. 1, at private ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Tv-overvågningsloven er således som udgangs-

punkt ikke til hinder for, at private foretager tv-overvågning inden for "egne fire vægge".

Derimod kan tv-overvågning i et privat hjem efter omstændighederne være omfattet af tv-overvågningslovens § 3 og § 3 a, hvorefter der ved skiltning eller på anden tydelig måde skal gives oplysning om, at der foretages tv-overvågning af bl.a. arbejdspladser.

Det bemærkes i den forbindelse, at et privat hjem som udgangspunkt ikke kan anses for en "arbejdsplads" i tv-overvågningslovens forstand. Det er imidlertid i lovens forarbejder – jf. herved pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 17, folketingssamlingen 1999-2000 – forudsat, at ansatte, der fast eller mere regelmæssigt udfører arbejde at en vis tidsmæssig udstrækning i et privat hjem (f.eks. af en hjemmehjælper eller en hjemmesygeplejerske), har den samme retsbeskyttelse mod skjult tv-overvågning som den beskyttelse, der efter lovens § 3 og § 3 a tilkommer ansatte på arbejdspladser i den offentlige eller private sektor.

Det er i forarbejderne samtidig forudsat, at det formentlig i langt de fleste tilfælde vil være mest naturligt, at orienteringen om tv-overvågning i private hjem sker ved direkte orientering af den, der udfører arbejde det pågældende sted, og ikke ved skiltning.

3. Det kan tilføjes, at i det omfang behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning er omfattet af persondataloven, skal behandlingen ske under iagttagelse af persondatalovens regler, herunder behandlingsreglerne i kapitel 4 og de særlige regler om tv-overvågning i kapitel 6 a. Heraf følger bl.a., at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. § 5, stk. 1. Det betyder ifølge lovens forarbejder, at behandlingen skal være rimelig og lovlig.

Datatilsynet har i den forbindelse oplyst, at persondataloven ikke gælder for behandling af oplysninger i forbindelse med tv-overvågning, når behandlingen foretages af en fysisk person med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter, jf. lovens § 1, stk. 8, og § 2, stk. 3.

Datatilsynet har efter det oplyste endnu ikke behandlet sager vedrørende forståelsen af begrebet "rent privat karakter" i relation til sager om overvågning i et privat hjem, når overvågningen omfatter personer, der ikke er medlemmer af husstanden – f.eks. en hjemmehjælper, der kommer regelmæssigt i hjemmet.